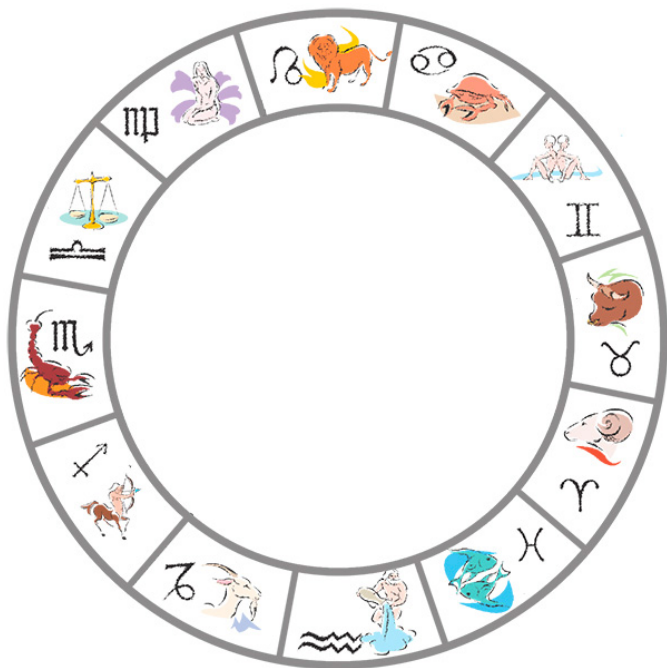

Чаму Касцёл асуджае гараскопы?

Аўтар: Ватыканскае радыё
26.07.2015 01:00

Адным з распаўсюджаных элементаў сучаснай культуры з’яўляецца вера ў астралогію. Большасць газет, тэлеканалаў і радыёстанцый абавязкова пакідаюць у сваім штодзённым раскладзе месца на тое, каб пазнаёміць аўдыторыю з “парадамі зорак”. Часта нават ад ахрышчаных людзей можна пачуць, што “ў гараскопах няма нічога кепскага”. Здараецца, што астралогію змешваюць з хрысціянствам і кажуць, што раз Бог стварыў зоркі, значыць Ён надзяліў іх уладай уплываць на паводзіны і лёс чалавека. Аднак Касцёл заўсёды рашуча асуджаў і працягвае асуджаць гараскопы. Чаму? Па-першае, трэба адзначыць, што гараскопы, якія належаць да сферы астралогіі, не маюць нічога супольнага з навукай і навуковымі метадамі. Навукай з’яўляецца астраномія. Яна вывучае палажэнне, рух, структуру, паходжанне і развіццё нябесных цел і створаных імі сістэм. Астранамічная абсерваторыя ёсць нават у Ватыкане. У сваю чаргу астралогія – гэта “група прадказальных практык”, якія прэтэндуюць на вывучэнне ўплыву нябесных цел на чалавека, вызначэнне рыс яго характару, рашэнняў і ўчынкаў, а таксама гістарычных падзей. Яна зарадзілася ў старажытнай Вавілоніі, а адтуль распаўсюдзілася ў Персію, Індыю, Кітай, Грэцыю і Рым. Астралогія звязана з язычніцкім фаталізмам – верай у тое, што нябесныя стварэнні ў стане вырашаць за чалавека яго ўласны лёс.

†

Трэба адзначыць, што Касцёл асуджаў астралогію з самага пачатку свайго існавання. Таледскі Сабор пастанавіў: “калі нехта думае, што можна верыць астралогіі, таму будзе анафема”. Сабор казаў пра распаўсюджаную ў тыя часы ментальнасць, паводле якой крыніцай чалавечых учынкаў лічыліся зоркі, а ў канечным рахунку – Бог. Такім чынам адмаўлялася свабода чалавека. Св. Аўгустын пісаў з гэтай нагоды: “Астролагі прымушаюць нас паверыць у тое, што на небе знаходзіцца непазбежная прычына граху – будзь то Венера, Сатурн ці Марс, якія прымусілі нас зрабіць тое ці іншае, – каб апраўдаць чалавека (...) і абвінаваціць Таго, хто стварыў і трымае неба і зоркі”.

Св. Аўгустын таксама казаў: “Трэба прызнаць, што калі астролагі кажуць праўду, то гэта адбываецца пад акултным уплывам, якому падвяргаюцца чалавечыя душы, не

асэнсоўваючы гэтага. І паколькі гэта адбываецца з мэтай падману людзей, то дзеянне гэта паходзіць ад нячыстых духаў і спакусіцеляў, якім дазволена мець некаторыя веды аб зямных рэчах. Вось чаму добры хрысціянін павінен пазбягаць астралагаў і ўсіх, хто прыбягае да мастацтва прадбачання, асабліва калі яны прадказваюць праўду, каб не спакусілі душу праз кантакты са злымі і згоду з імі”.

Трэба адзначыць, што сапраўды нябесныя целы, асабліва Месяц, маюць пэўны ўплыў на прыроду (дастаткова падумаць аб тым, наколькі важныя фазы Месяца для земляробаў, калі яны збіраюцца на жніво ці пераліваюць віно). Нябесныя целы разам з іншымі метэаралагічнымі фактарамі могуць уплываць на настрой чалавека. Але яны, паводле св. Тамаша з Аквіну, “не могуць прама ўплываць на розум і волю”. “Чалавек валодае здольнасцю суджэння і разважання аб тым, што можа зрабіць, і гэта тычыцца як выкарыстання рэчаў, так і таго, падтрымліваць ці адмаўляцца ад унутраных жарсцяў. Гэта было б бескарысным, калі б наша воля залежала ад зорак і не была пад нашай уладай. Такім чынам, зоркі не могуць быць прычынай рашэнняў нашай волі”, — падкрэсліваў Аквінат.

Астралогія, якая прэтэндуе на навуковасць, на самой справе не здольна стварыць індывідуальны гараскоп для кожнага асобнага чалавека. Стан зорак, для тых, хто нарадзіўся ў прыблізна адзін і той жа час, супадае. Атрымліваецца, што для гэтых людзей гараскоп, а значыць іх лёс, таксама з’яўляецца аднолькавым? Дзясяткі людзей валодаюць тым жа гараскопам, што Напалеон, Гётэ і Гандзі, але нельга сказаць, што ўсе яны валодалі адным лёсам і характарам.

Гараскоп — гэта адна з самых папулярных форм астралогіі. Для многіх гэта не што іншае, як гульня ці мода. Для іншых — жыццёвы кампас. На жаль, яны прымаюць свае рашэнні ў залежнасці ад чытання знакаў задзяка.

Часцей за ўсё гараскопамі захапляюцца людзі далёкія ад Касцёла, не веруючыя ў Бога і не практыкуючыя якой-небудзь рэлігіі. Менавіта аб іх пісаў св. Павел: “Назваваючы сябе мудрымі, яны сталі неразумнымі” (Рым 1, 22).

Катэхізіс Каталіцкага Касцёла асуджае астралогію, падкрэсліваючы, што яна супярэчыць веры ў абсалютнае панаванне Бога над нашым жыццём. У сувязі з гэтым Касцёл заклікае “адкінуць любыя формы варажбы”, не практыкаваць выклікання памерлых і іншых метадаў, якія нібыта “адкрываюць” будучыню. “Зварот да гараскопаў, астралогіі, хірамантыі, тлумачэння знакаў і лёсаў, феномена прадбачання, зварот да медыумаў — хаваюць за сабой жаданне атрымаць уладу над часам, над гісторыяй і, у канчатковым рахунку, над чалавекам, а таксама імкненне зрабіць блізкімі сабе нейкія акулътныя сілы”, — гаворыцца ў Катэхізісе.

Адначасова адзначаецца, што “Бог можа адкрыць будучыню сваім прарокам ці другім святым. Тым не менш, справядлівыя хрысціянскія паводзіны заключаюцца ў тым, каб з даверам аддаваць сябе ў рукі Провіду ў тым, што тычыцца будучыні, і адмовіцца ад усялякай нездаровай цікаўнасці з гэтай нагоды”.

Той факт, што часам прадказанні спаўняюцца, не азначае, што выкарыстаны метады сам па сабе з’яўляюцца добрымі. Св. Павел пісаў, што сатана можа апануцца ў анёла святла. Карыстацца паслугай астралагаў, ведаючы, што Бог і Касцёл гэта асуджаюць, азначае давяраць сваё жыццё іншым сілам, якія не паходзяць ад Бога.